

РЕШЕНИЕ

№ 7536

гр. София, 13.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 16.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7898** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК вр.чл.29, ал.6 от Закон за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби на българската народна армия (ЗДОПБГДСРСБНА) и е върнато за ново разглеждане с Решение № 10960 от 11.08.2020г., постановено по адм. дело № 9565 по описа за 2019г. на Върховния административен съд, Първо отделение, с което е отменено решение № 4275 от 24.06.2019 г. по адм. дело № 12258/2019 г. по описа на Административен съд – София град.

Образувано е по жалба на Р. П. Б. от [населено място] чрез адвокат Г. В. срещу Решение № 2-1463 от 30.10.2018г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, в частта, в която е обявена установената с решение № 2-800/13.12.2016г неговата принадлежност към органите на Държавна сигурност. Жалбоподателят излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като постановен при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон, при неизяснена фактическа обстановка и липса на доказателства. Моли съдът да постанови решение, с което да уважи жалбата, като се отмени оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли съда да отмени решението.

Ответникът КДОПБГДСРСБНА чрез процесуален представител оспорва жалбата като

неоснователна. Твърди, че при постановяване на решението Комисията е изпълнила всички изисквания на приложимия материален закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като съобрази, поотделно и в тяхната цялост, всички представени доказателства, намери за установено следното от фактическа страна:

По искане на министъра на икономиката с писмо вх. № 92-00-463/ 04.10.2017г. са изискани данни за членовете на управителни и надзорни органи на държавни дружества с 50 и повече на сто държавно участие или техни дъщерни дружества, в които притежават с 50 и повече на сто от капитала е приложен списък на лицата, като в списъка е посочен жалбоподателя Р. П. Б. като член на Съвета на директорите на „Е.“ – ЕАД в периода от 07.10.1998г.-10.06.1999г. Въз основа на това доказателство съдът прави извод, че жалбоподателят отговаря на хипотезата на чл. 26, ал.1, т.2 от ЗДРОПБГДСРСБНА, доколкото заеманата от него длъжност е предвидена от закона като публична длъжност, съгласно чл. 3, ал.2, т.15 от ЗДРОПБГДСРСБНА.

На 30.10.2018г. КРДОПБГДСРСБНА издава оспореното решение №2-1463/30.10.2018г., а мотивите на комисията са обективирани в Протокол № 39 от 30.10.2018г., удостоверяващ проведено заседание на същата дата. С Решение №2-1463/30.10.2018г. на КРДОПБГДСРСБНА е обявена установената и обявена с решение №2-800/13.12.2016г. принадлежност към органите по чл.1 от ЗДРОПБГДСРСБНА на лицето Р. П. Б.: дата и място на раждане - 04.08.1950г. в С.; вербуван от о.р. Д. Хр.К. на 06.11.1980г.; регистриран на 26.11.1980г, като агент с псевдоним „И.“, като е осъществявал сътрудничество в С. на МВР-I-V по линия на В.. С Решение № 10960 от 11.08.2020г. по адм. дело № 9565 по описа за 2019г. на Върховния административен съд, Първо отделение, с което е отменено решение № 4275 от 24.06.2019 г. по адм. дело № 12258/2019г. по описа на Административен съд – София град, са дадени задължителни указания за изясняване на релевантния по спора факт – налице ли е влязъл в сила акт/актове на Комисията или съда, с който/които принадлежността на Б. към структурите на ДС или разузнавателните служби на БНА вече е била установена и обявена, въз основа на кои доказателства е станало това и в какво му качество.

В изпълнение на указанията на ВАС съдът установи, че Решение №2-800/13.12.2016г. на КРДОПБГДСРСБНА не е влязъл в сила административен акт, тъй като е отменено с невлязло в сила Решение № 6354/04.11.2021г. по адм. дело №12590/2019г. по описа на АССГ, обжалвано пред ВАС.

Съдът, въз основа на установената фактическа обстановка, достигна до следните правни изводи:

Оспорва се в срок подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

При извършената проверка за законосъобразност на административния акт по чл. 168, ал. 1 от АПК на основанията по чл. 146 АПК, съдът приема, че решението е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл.29, ал.1 ЗДРОПБГДСРСБНА Комисията е оправомощеният орган, който извършва обявяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 от същия закон. Комисията е колегиален орган и се състои от девет членове. Заседанията на комисията се провеждат при кворум повече от половината от всички членове, като решенията се вземат с мнозинство повече от

половината от всички членове с явно гласуване - чл. 8, ал. 2 от закона. Решението на комисията се подписва от всички членове, участвали в гласуването - чл. 16, ал. 3 от Правилника за дейността на комисията. Видно от съдържанието на процесното решение, същото е подписано от 6 от общо 7 члена на Комисията, който брой съвпада с отразения в присъствената книга на заседанието от 30.10.2018 г. Следователно, заседанието, на което е прието оспореното решение е проведено при наличие на изискуемия кворум. По отношение на обсъждането, касаещо вземане на решение относно жалбоподателя се установява, че в протокола изрично е отразено, че от присъствалите шест члена на Комисията всички са „за” установяване на принадлежност към структурите на ДС и оповестяване на информацията в публичното пространство по установения от закона ред. От последното следва, че е спазено изискването решенията да се вземат с мнозинство повече от половината от всички членове с явно гласуване. Изложеното обосновава извод, че решението е взето в съответствие с изискванията за необходимия кворум и мнозинство, поради което е взето от компетентен орган.

Решението е прието в предвидената от закона писмена форма и има съдържанието, което по отношение обявяването на дейност като секретен сътрудник е посочено в чл. 29, ал.2, т.2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, като са описани и документите, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1 от закона. Решението съдържа посочване на задължителен реквизит по чл. 29, ал.2, от Закона, а именно лицето, чиято принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е установена и обявена дали е щатен или нещатен служител или е секретен сътрудник. В същото е посочено, че е секретен сътрудник.

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съставляващи отменително основание по чл.146, т.3 от АПК. Съдът счита, че компетентният административен орган правилно е установил фактите от значение за случая и правилно е приложил ЗДРДОПБГДСРСБН, съгласно предвидения специален ред в цитирания закон и на базата на изброените документи по чл. 29, ал.2, т.2 от същия закон, които са съхранявани и се намират във ведомството на административният орган.

Оспореният административен акт е издаден и при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на ЗДРДОПБГДСРСБНА.

На основание чл. 25, т. 3 от закона, обстоятелството по принадлежност към органите по чл. 1 се установява въз основа на документи, съдържащи се в информационните фондове, като за установяване на дейност на секретен сътрудник - със собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители. Посочените документи не са изчерпателно изброени и освен това в закона няма изискване всичките документи да са кумулативно налице.

В случая съдът приема за безспорно установено от Комисията, че за жалбоподателя Б., са налице данни в справочните масиви – регистрационни дневници и картотеки, видно от представените копия от регистрационен дневник и картони обр. 4. От същите се установява, че с пореден номер на дело 58776 на дата 06.11.1980г. е

регистриран агент И., с дата на вербовка 06.11.1980, с вербовал го служител о.р.Д. Хр.К., като е заведено лично дело № 58776. С писмо рег.№ 202/27.06.1990г. вх.№ 2751/03.07.1990г. е разпоредено унищожаването на регистрационните картони по оперативни съображения на агент "И." рег. № 58776. За съществуването на лично и работно дело с този номер свидетелства и извлечение от регистъра.

При разглеждане на архивните документи по чл. 25, т. 3 от закона поотделно и в тяхната съвкупност безспорно е установено, че същите се отнасят за жалбоподателя в настоящото производство, тъй като всички данни, имащи отношение за правилното индивидуализиране на лицето (трите имена и датата на раждане), са налице и не съдържат противоречива информация. Като следва да се има предвид, че фактите и обстоятелствата, отразени в документите по чл. 25, т. 3 от ЗДРОПБГДСРСБНА, са извън предмета на изследване, а отразяването на данните в архивните документи е зависило изцяло от добросъвестното изпълнение от страна на оперативните работници.

Производството по издаване на оспореното решение, както и самото решение нямат нито правопораждащ, нито конститутивен ефект. Правомощието на КРДОПБГДСРСБНА по чл. 4 от ЗДРОПБГДСРСБН е ограничено само до установяване, т. е. констатиране принадлежността на лицата по чл. 3 към органите по чл. 1 от ЗДРОПБГДСРСБНА, от където и следва, че липсва законово вменено задължение на органа да изследва: дали има провеждане на реална (активна) агентурна дейност от лицето; дали същото е вписано в картотеката и в регистрационните дневници без негово съгласие; дали лицето е реализирало дадена дейност. Или казано по друг начин - при действащия закон КРДОПБГДСРСБНА е длъжна да обяви принадлежност към органите по чл. 1 от закона при установена регистрация. В разпоредбите на ЗДРОПБГДСРСБНА законодателят последователно си служи единствено с понятието "принадлежност", което значи качеството на някой да е част от състава на нещо. Визира се организационната обвързаност на конкретното лице към тези служби, неговото регистриране към апарата им. Самата принадлежност означава формално придобития статус на секретен сътрудник към структура или структури на органите по чл. 1 закона, без да обхваща функционирането на тези лица в това качество. Решенията на комисията имат декларативен характер. За оспорения административен акт е предвидено специално производство, с оглед естеството му, в което не е предвидена възможност за уведомяване на проверяваното лице за събиране на гласни доказателства, за проверка на реда и условията за съставяне на архивни документи за вербуване, за изследване наличието на фактическа дейност на секретен сътрудник.

Предвид изложеното съдът приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено на основание чл. 143, ал.4 от АПК в размера, посочен в чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06 г./, като настоящият състав определя възнаграждение в размер на 100 лева, с оглед осъществения обем процесуално представителство. Съгласно чл. 226, ал. 3 от АПК съдът следва да присъди и разноски на ответника за водене на делото пред ВАС, които също определя на 100 лева.

С оглед изложеното и на основание чл. 172 от АПК, Административен съд -София

град, III отделение, 55 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. П. Б. срещу Решение № 2-1463/30.10.2018г. на КРДОПБГДСРСБНА, в частта, с която е установена и обявена принадлежността му към органите на Държавна сигурност, по чл. 1 от закона.

ОСЪЖДА Р. П. Б. от [населено място], [улица] да заплати на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия сумата в размер на 200 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение пред АССГ и ВАС.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от уведомяване на страните за неговото изготвяне.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: